

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xv. post festu[m] Trini. Questio lx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

oē bonū z nullū malū. Cognitio tñ vie z pñe nō erit vni⁹ rōnis: qz differt p aliqd cognitioī pñū. s. p cognoscerē i se vt i pa tria: z i alio vt in via. Amoz autē vie z pa trie ē vni⁹ rōnis differēs solū fm mag⁹ z min⁹: qz ista amoris diuersitas nō ē p ali qd pñēs ad amorē: s. p diuersitatē cog nitōis. Et sō in via imediate illū amam⁹ licz nō imediate cogitcam⁹: vt dicitū ē. **U**l de scō Th. ij. di. xxvij. q. iij. ar. i.

Queri etiam pōt vtz dilectio q̄ deū di ligim⁹ habeat modū. vide ibi. Et vtz i di lectioe dei possit hēi respect⁹ ad aliqua m mercedē. Vide ibi. di. xxij. ar. iij.

Dñica. xiiij. post festū Trini. Questio. lix.

Queritur vtrū igratitudo ad deū sanāte nos cor poralit⁹ aut spūalr⁹: vl ad aliq os bñfactores: sit pctm⁹ moztale. Rñdeo ex doctrina scī Th. ij. q. q. cvij. Dis ingratitudo est pctm⁹. Nā pctm⁹ est qd repugnat pñtū: sed ingratitudo est hmoi⁹: qz debitū gratitudis est debitū ho nestatis quā pñt⁹ requit. **¶** z ē. Lū at ad ḡ ritudinē tria requant. s. Primo regnosce re bñficiū. z scdo laudare ac ḡas agere. z tertio retribuere p loco z tpe fm suā facul tatē. Ingratitudo habet tres grad⁹ fm ordi nē illoz triū. Hoꝝ p̄m⁹ est nō retribuere: qd em̄ est vltimū i generatioe: est p̄mū in resolutioe. Scds. Dissimulare q̄m nō demōstret q̄s se bñficiū accepisse. Ter ti⁹ z grauissim⁹: nō recognoscere siue per obliuioē siue alio mō. Et qz in affirmati one opposita intelligit negatio: ad p̄mū gradū p̄inet retribuere mala p bonū. ad scdm: vitupare bñficiū. ad tertū: bñficiū reputare q̄si maleficiū. Igit ingratitudo p solā omissionē: qz. s. qd nō recognoscit. vl laudat vel nō retribuit: lz p̄tingere pos sit q̄ sit pctm⁹ moztale: vl p̄pter interiores p̄emptū: vel p̄p̄ additionē ei⁹ qd subtra hit: qd ex necessitate debet simplr vl in ca su aliq: tñ nō sp̄ ē pctm⁹ moztale. Nō em̄ ē moztale omittere id ad qd qd nō tenetur. **¶** Et p̄t ex dict⁹ d̄ ḡritudine. ij. q. cvj. debitū gratitudis ē: vt hō aliqd specialit

tribuat ad qd n̄ tenet. Est tñ veniale. qz h̄ puenit ex qdā negligētia aut idispositioe ad p̄tute. Ingratitudo at̄ q̄ nō solū p̄mit tit ḡritudis d̄bitū: s. etiā p̄tū agit fm cō ditionē eius qd agit q̄nqz ē veniale q̄nqz moztale pctm⁹. S. p̄ videt q̄ sp̄ sit moztale. Nā peccādo venialr si q̄s ē igrat⁹ deo cui m̄ p̄ie debz hō ēē ḡt⁹: oēs eēt ingri. Sol. Ingratitudo venies ex pctō moztali h̄ p̄fectā rōnē ingratitudis: venies at̄ ex ve niali ip̄fectā: tñ h̄ veniale aliqd ingritu dis inq̄ntū tollit aliq̄ actū p̄tut⁹: p̄ que q̄s obseq̄t dō. Videt etiā q̄ n̄ sit moztale Nulli ei ē dāda via peccādi moztalr. S. aliq̄n p̄bet via ingratitudis: recipiet bñfi ciū: qz d̄t Sene. ij. de bñficijs. in d̄dū q̄ iu uat fallēd⁹ ē: vt habeat: nec a q̄ accipit sci ar. ḡ ingratitudo nō sp̄ ē moztale. So. Igr rās bñficiū nō ē ingt⁹ n̄ recop̄sando: dū mō sit pat⁹ recop̄sare si nosset. Est autē laudabile vt aliq̄n recipies bñficiū igrat a q̄. Tū ad inanē glīam vitandā: sic bñas Nicola⁹ furti aux. piccit in domū vitare volēs hūanū fauore. Tū qz sit mar⁹ bñfi ciū in h̄ p̄sultādo recūdit recipiet.

Queri etiā p̄ vtz q̄s leproſ ingris debuerit subtrahere sanitatē p̄cessū bñfi ciū. Vide. ij. q. eadē. ar. iij. Et vtz opa tio miraculosa fidei attribuēda sit. Vide po. q. vj. ar. iij.

Dñica. xv. post festū Trini. Questio lx.

Queritur vtrū vn⁹ hō possit duob⁹ dñis seruire Rñdeo. Nemo. i. nullus hō p̄t seruire duob⁹ dñis s. z Ab. mag. Null⁹ ei p̄t seruire diuers⁹ dñis diffe rētib⁹ i forma dñij. S. dñi duo differūt i forma dñij: n̄ p̄ueniētes i legib⁹ z p̄cept⁹. qz si p̄ueniūt i forma dñandi. qz. s. eadē p̄ capiūt z statuūt vt supior z iferior nō sūt duo dñi: s. duo hoies. z duo dñi fm qd. i. maſialr: simplr at̄ vn⁹ dñs. qz totū dñū iferioris ē dominū supior. Sicut etiā fi nis z qd ē ad finē: vt sanitas z medicina sūt qdem due res: s. nō duo bona: s. vni formalr. qz tota bonitas medicine vt est ad finē: est bonitas sanitatis. Sed cōtra

De questiōibus super euāge.

Nam si q̄s nō pōt seruire duob; dñis. z qz nō pōt manere ynitas z simplicitas iten tions aie: q̄ sp̄ fert in vnū. Sed nō ē p̄ hoc: qz p̄ q̄s sibi cōstituire duos fines. s. eternū z regalem: ynū in aliū non referen do. Sol. Nullus pōt sibi p̄stituire duos fines vltimos p̄ncipales n̄ subordinatos etiā si hoc liceat. vt patz p̄ dicitur. Tho me. j. q. j. Sed p̄batur hoc esse possibile. P̄mo. Nā idem act⁹ pōt referri ad finem nature z gr̄e. qz idē mot⁹ est gr̄e z nature sicut diligere aliquē: qz est bñfic⁹ / est natu re: et qz est bon⁹ / est gr̄e. Sed finis natu re sp̄ est in creatura. et finis gr̄e in creato re. s. eūsdē act⁹ p̄nt esse duo fines inuicēz nō relati. So. In argum̄to est multiplex defect⁹: tñ hoc p̄nūc sufficit qz finis na ture q̄ est in creatura ordinat ad finēz gr̄e qui est in creatore. sic z natura ordinat ad gr̄am sic ad suā p̄fectionē. et p̄sequēter isti finēs sunt relati ad inuicēz. Finis tñ p̄uerse volūtat⁹ q̄ est in creatura nō ordinat in fi nem gr̄e. Unde aliter in creatura est finis nature z p̄uerse volūtat⁹. qz volūtas po nēs finēz in creatura excludit finē summū saltē implicite: nā aut natura. Secūdo. Nā eadē actio pōt esse ex charitate z natura li pietate. qz pōt q̄s adire sc̄m̄ Jacobū ex voto p̄ charitatē emisso: et ex naturali pie tate visitādi ibi fratrem suum. sed charitas fert in finē eternū. z naturalis pietas i tpa le zē. So. Oportet aliter esse finē p̄ncipa lē. et si vterqz ex eō traheret: tñ vterqz or dinaret in aliū. i. seruitiū dei. qz bñs cha ritatē saltē habituālī oīa refert in deum.

Queri etiā p̄: vtz q̄s possit deū odio h̄re. Vide. j. q. vj. ar. v. ad. v. iij. di. l. ar. j

Et vtz diuina puidētia z voluntas exclu dat causas medias vt nō debeam⁹ q̄rere abū: sed expectare diuinā puidēz. Vide j. q. xxij. ar. iij.

Dñica. xvi. post festū Trinit.
Questio. lxi.

Veritur: vtrū susci

ratio hui⁹ adolescentēz euidenter oñderet ch̄m esse deū: Rñdeo q̄ hoc ostendit euidenter p̄babilī. Nā bec

opatio oñdit autorē suū esse deū. qz susci ratio mortuū nō pōt fieri nisi diuina p̄tute: cū a p̄uatiōe ad habitū naturālī nō sit res gressus. Et ostēdit autorē suū esse ch̄m: qz facta est ab eo p̄pria autoritate. p̄pan do. Gostendit ch̄m esse deū p̄ syllogismū expositōriū. Hoc tñ nō oñdit cui dēter ne cessario z demōstratiue nec hoib; nec de/ moib;. Nā hoib; poterat esse dubia ma ior. qz nō p̄stabat eis q̄ illō factū eēt ime diate deo. vel q̄ eēt miraculosū. sed pote rant suspicari q̄ esset resurrectio ph̄rastī ca z diabólica. v̄ q̄ ille ad p̄fēcōs n̄ fuit vere mortu⁹. aut se deludī se. qz a acritiā (id ē cecitatē extrinsecā: z q̄ ad aliq̄) v̄ per aliq̄d bñm̄. Angel⁹ aut malis poterat eē dubia minor: lz maior cōstaret. qz lz ch̄s imparet: possibile tñ fuit q̄ secrete apō se orasset. z in p̄tute or̄p̄ōis z dei illud p̄ce prū fieri diabolus crederet. sed tñ h̄ non erat p̄babile. qz n̄ p̄sueuerāt sc̄i sic impa re. Et ideo nec diabolus cogit eū eē deū nec oēs hoies hoc crediderunt: sed q̄dā.

Sed 3. Nā qd̄ cōuenit deo et homi pu ro: nō euidenter ostēdit ch̄m esse deū. Sz bñm̄ est suscitare mortuū. qz nō solū ch̄i stus de⁹ / sed etiā helias hō pur⁹ mortuū excitauit. So. Imo tale oñdit eē deū euz q̄ sua p̄tute hoc factū. sic p̄babilī apparuit ch̄m fecisse. quia iubendo p̄ p̄bum prime p̄sone fecit dicens. Tibi dico: ego. s. z nō alius p̄ me. Secūdo. Nam si hoc mira culū arguit diuinā p̄tute: sequit q̄ aliqua virtus sit maior diuina. qz alia miracula facta sunt maiora isto z alijs factis a ch̄sto fm̄ illud Joā. iij. Et maiora horū faciet. Datus em̄ opus arguit p̄tute maiorem. Solu. Non sequit hoc. p̄ter duo. Primo qz nō semp̄ mai⁹ opus ostendit maiorem p̄tute. qz cum ventū fuerit ad op⁹ qd̄ infi nitam virtutez req̄rit: vt creatio formice: alia opa maiora nō ostēdūt maiore: cū nō possit esse maior infinita. sed eandē osten dūt euidenter. vt creatio celi z terre. Secūdo qz lz discipuli ch̄i fecerunt maiora aliqua sicut Petrus sanabat p̄ ymbriā suam / ch̄i sto sanāte ad tactum simbriz veit⁹ sue. ta men illa maiora fecerunt virtute ch̄i. Sz n̄ arguebāt p̄tute maiore ea que erāt ch̄i sed illamet arguebāt esse diuinā quando